

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Varij modi, quibus antiqui reos infamiâ notauerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

sus es. Quid ergo mirum, si Deus permittat
vnum alterumque laudes tuas contrahere,
cum tu forte decem aut viginti honestissi-
morum virorum honorem sis depopulatus.
Aut, si linguam in fræno habes, fortasse
manibus, fortasse oculis peccauisti, quo-

De hoc meritò luas. Crates certè Thebanus dicebat, non inueniri, cuius facta omnia sunt
Plutarch. in Apoph. & Dio- qualia esse oportet, quemadmodum etiam
gen. La- in malo Punico granum aliquod putridum
ert. in reperitur. Quid gemis ergo, si luis? qui
Crat. quiritaris, si castigaris? Quis est, qui in veritate
Jacob, 3.1. non offendit? Quid ergo mirum, si lingua
flagellant? iam sentis, quo dolore alios ad
feceris, cum & tu eos aculeatissimis dicti
flagellares. In summa, quisquis male vivit
seipsum infamat, aut fundamentum ponit
ut possit infamari.

§. II.

Varij modi, quibus antiqui reos infamia notaverunt.

Siue igitur linguâ, siue manu alias ini-
das, dignus es, qui lege talionis puniaris. Va-
teres calumniatoribus, infami stigmate,
calumniæ litteram in frontem inusserunt.
Quali etiam signo furti reos notarunt, vel
obuij oculis legerent, cuius vel lingua, vel

digitis cauendi essent. Sami captiuos Athenienses, quos seruorum loco habebant, noctuæ figurâ signabant. Vicissim Athenienses Samiorum frontibus stigmata inusserunt, vnde iactatum vulgo, *Samijs neminem esse litteratorem*. Nec quidquam tam fuit infame, quam inscripti vultus; nam apud solos Thracas signum nobilitatis erat, frontem punctis notatam prætulisse, vt Herodotus scribit, vnde *Threycie nota in prouerbium venerunt*. A quibus Istriani non longe, vt loco, ita nec moribus recesserunt. Lysander, ignominiæ caussa, ab Agesilaō rege carnium diuendarum muneri præfectus est. Eadem de caussa Brutij lorarij fasti sunt. Calpurnius Piso Consul, & Octavianus Augustus milites ignauos & timidos tunicatos discinctosque, per totum diem, cum decempedis plerumque cespitem portantes, ante prætorium stare, vel obsoleta toga, & tunica discincta, nudisque pedibus, ante principia adesse iubebant; vel fossam, fodere discinctos cogebant; vt eo habitu & specie deformi in omnium conspectu praeseferrent insignem memoriam flagitij ignominiaeque acceptæ. Arnoldus Archiepiscopus Moguntinus contra Hermannum Co-

In appendice
dice Mariani

mitem Palatinum, bello gesto sub Friderico
 I. Imp. fulmine excommunicationis victos
 hostes, canes, per ignominiam, portare coe-
 git, atque ita in gratiam recepit An. 1155.
 Sab.lib.3.
 En. 3.
 Equi à L. Quintio Cincinnato Dictatore in-
 clusi, cùm se dedidissent, inermes sub iugum
 missi sunt. Tribus hastis iugum siebat, dua-
 bus humi defixis, superq; eas vna tranuer-
 sa deligata. Alij asinis retrorsum insidentes,
 & caudam manibus tenentes, per urbem
 circumducti sunt, quod Andronico tyranno
 contigit à Constantinopolitanis. Nudati
 alij, verberati, cum ignominia occisi; immo
 & occisi contumeliosè tractati, quo pacto,
 teste Plutarcho, Ptolomæus rex Cleomenem
 mortuum pelle nudauit, & cruci affixit. Ita
 in poenâ multi honore sepulchri caruerunt;
 multi sub patibulo tumulati, multi refossi
 cremati sunt. Denique quid non excogita-
 uit humanum genus, vt hostes, inimici, &
 qui malum meruerunt, infamiâ plesteren-
 tur?

§. III.

Ex sacra historia superbi humiliati.

Plexit summus iudex æternâ infamiâ su-
 perbum Spiritum, Luciferum, qui est fra-
 tru suorum calumniator. Cecidit in imum,
 qui

Isa. 14. 13.